

1. S pastý-ři po - spíchejte, křesťa-né, k Be-tlé - mu, Je - ží - ši se klaněj - te

no - vo - ro - ze - né - mu! Ple-sej - te, zpí - vej - te s ků - ry an - děl -

ský - mi, ple-sej - te, zpí - vej - te hla - sy lí - bez - ný - mi!

2. Sláva buď na výsosti Králi nebeskému
a pokoj se svorností národu lidskému!
Vtělil se, zrodil se
Syn Boha živého,
vtělil se, zrodil se,
Ježíš jméno jeho.

4. Leží malé Děťátko v jeslích ponížené,
s Matkou svou Nemluvňátko v bídě opuštěné,
zproštěné, zbavené
obsluhy, pomoci,
zproštěné, zbavené
v zimě, v poli, v noci.

3. Panna Emanuele v životě nosila,
světa Vykupitele již nám porodila,
v chudobě, ve mdlobě,
člověka slabého,
v chudobě, ve mdlobě,
Boha přec živého.

5. Proč se tak ponízuješ, ó Kriste Ježíši?
Víme, ty nás miluješ, chceš být lékař duší:
pyšného, marného
chceš učít střídmosti,
pyšného, marného
uč poníženosti.

6. Za naše nepravosti trpěti počínáš,
božské spravedlnosti
již dnes splatíš dluh náš:
spasiti, najíti
chceš ovce ztracené,
spasiti, najíti
věčně zavržené.
7. V té tvé dětské slabosti vzývám tě, Ježíši,
v těla tvého křehkosti moc tvá je nejvyšší:
ty jsi Bůh, věčný Duch,
skrýváš jen své božství,
ty jsi Bůh, věčný Duch,
přijals člověčenství.
8. Ó, rač se i zroditi v srdci mém, Ježíši,
nech život utvrditi ještě v slabé duši:
nech růsti mne v ctnosti
dle života svého,
nech růsti mne v ctnosti
do věku plného.
9. Hle, tak nás Bůh miloval, dal nám Syna svého!
Kdo by mu nevěnoval vše, co má milého?
Nic nechce než srdce,
to mu obětujme,
nic nechce než srdce,
i my jej milujme.
10. Čest Otci nebeskému, jenž dal Syna svého,
sláva Duchu Svatému, Ježíš počat z něho:
buď dána, vzdávána
i chvála nejvyšší,
buď dána, vzdávána
Kristu Mesiáši!

2. Slá - va bud' na vý - sos - ti Krá - li ne - bes - ké - mu a po - koj se svornos - tí

ná - ro - du lid - ské - mu! Vtě - lil se, zro - dil se Syn Bo - ha ži -

vé - ho, vtě - lil se, zro - dil se, Je - žíš jmé - no je - ho.

3. Pan-na E-ma - nue-le v ži - vo - tě no - si - la, svě - ta Vy - ku - pi - te - le již

nám po - ro - di - la, v chu - do - bě, ve mdlobě, člo - vě - ka sla - bé -

ho, v chu - do - bě, ve mdlobě, Bo - ha pře - c ži - vé - ho.

4. Le - ží ma - lé Dě - řát - ko v jeslích po - ní - že - né, s Matkou svou Ne -

mluvňát - ko v bí - dě o - puš - tě - né, zproš - tě - né, zba - ve - né ob - slu - hy, po -

mo - ci, zproš - tě - né, zba - ve - né v zi - mě, v po - li, v no - ci.

5. Proč se tak po - ni - žu - ješ, ó Kri - ste Je - ží - ši? Ví - me, ty nás mi - lu - ješ,

chceš být lé - kař du - ší: py - šné - ho, mar - né - ho chceš u - čit stříd -

mos - ti, py - šné - ho, mar - né - ho uč po - ní - že - nos - ti.

6. Za na-še ne - pravos - ti tr - pě - ti po - čí - náš, božské sprave - dl - nos - ti

již dnes spla - tíš dluh náš: spa - si - ti, na - jí - ti chceš ov - ce ztra -

ce - né, spa - si - ti, na - jí - ti věč - ně za - vr - že - né.

7. V té tvé dětské slabos-ti vzývám tě, Je - ží - ši, v tě-la tvé-ho křehkos-ti

moc tvá je nej - vyš - ší: ty jsi Bůh, věč - ný Duch, skry-váš jen své

bož - ství, ty jsi Bůh, věč - ný Duch, při-jals člo - vě - čen - ství.

8. Ó, rač se i zro-di - ti v srdci mém, Je - zí - ši, nech ži-vot u - tvr-di - ti

ješ - tě v sla-bé du - ši: nech růs - ti mne v ctnosti dle ži - vo - ta

své - ho, nech růs - ti mne v ctnosti do vě - ku pl - né - ho.

9. Hle, tak nás Bůh mi - lo - val, dal nám Sy - na své - ho! Kdo by mu ne -

vě - no - val vše, co má mi - lé - ho? Nic nechce než srd - ce, to mu o - bě -

tuj - me, nic ne - chce než srd - ce, i my jej mi - luj - me.

10. Čest Ot - ci ne - bes - ké - mu, jenž dal Sy - na své - ho, slá - va Duchu Sva - té - mu,

Je - žíš po - čat z ně - ho: buď dá - na, vzdá - vá - na i chvá - la nej -

vyš - ší, buď dá - na, vzdá - vá - na Kris - tu Me - si - á - ši!